

діяти для досягнення конкретної кінцевої мети. Оцінювання здійснюється відповідно до успіху дії чи її невдачі. Реалізація комунікативно-діяльнісного підходу до вивчення французької мови підчас студентської педагогічної практики спонукає до вирішення конкретних цілей іншомовної діяльності, даючи можливість використати отримані раніше знання та здобути нові, вона також забезпечує формування необхідних умінь і навичок.

Література:

1. Винарчик М. Педагогічна практика. Дрогобич: Редакційно-видавничий відділ ДДПУ імені Івана Франка, 2016. 128 с.
2. Ніколаєва С. Ю. Методика навчання іноземних мов у середніх навчальних закладах. К.: Ленвіт, 2008. 286 с.
3. Cadre de référence européen pour les questions suivantes: apprécier, enseigner, évaluer. Conseil de l'Europe, Didier, 2001. URL: <http://culture2.coe.int/portfolio/documents/cadrecommun.pdf>
4. Conseil de l'Europe, Comité de l'éducation. Cadre européen commun de référence pour l'apprentissage des langues. Paris: Didier, 2001. 192 p.
5. L'approche communicative. Nadine Bailly – Michael Cohen. URL: http://flenet.rediris.es/tourdetoile/NBailly_MCohen.html
6. Participation de l'élève à sa démarche d'apprentissage. URL: http://www4.ac-nancy-metz.fr/ien57yutz/IMG/pdf/Conscience_d_eleve.pdf

Людмила Войналович

Анна Кузьмінська

(Житомирський державний університет імені Івана Франка)

ТИПИ ЗВ'ЯЗКУ У СКЛАДНОПІДРЯДНОМУ

АНГЛІЙСЬКОМУ РЕЧЕННІ

На сучасному етапі розвитку суспільства, і мови зокрема, не втрачає своєї актуальності питання дослідження синтаксису англійського речення. У цьому зв'язку складне речення виступає важливим аспектом синтаксису англійської мови. Це обумовлюється тим, що складне речення слугує засобом комунікації в усному і писемному мовленні.

Проблематиці синтаксису складного речення в англійській мові

присвячені праці як вітчизняних, так і зарубіжних мовознавців (Б. Ільш, І. Конькова, І. Верховська, О. Диденко, В. Каушанська, Н. Кобріна, О. Крилова, Г. Почепцов та ін.). Але й досі в центрі уваги дослідників все ще залишається питання типологізації зв'язків у складному англійському реченні.

Речення в англійській мові поділяються на прості і складні. Складне речення – це поєднання двох (або більше) простих речень за допомогою сполучників, сполучних слів чи союзних часток в певне нове синтаксичне утворення, частини якого вступають один з одним в певні синтаксичні відносини [1, с. 395]. Складне речення являє собою об'єднання декількох речень за допомогою тих чи інших синтаксичних засобів у граматичне ціле, що виражає закінчену думку. Речення, що входять до складу складного речення, не є самостійними та не мають закінченої думки, а являють собою взаємопов'язані елементи цілого складного речення, що доповнюють один одного [2, с. 172]. В залежності від того, які засоби пов'язують частини складного речення, ці речення поділяються на складносурядні (з формально незалежними один від одного частинами) і складнопідрядні (з головною і підрядною частинами). У нашій статті ми розглянемо типи зв'язку у складнопідрядних реченнях. Так, граматисти виділяють два типи зв'язків між компонентами складнопідрядного речення: безсполучниковий зв'язок (без сполучників і єднальних слів) і сполучниковий (за допомогою сполучників і єднальних слів) [3, с. 78].

He wished Sue hadn't discussed that issue with the manager.

*All **that** they had striven for and achieved seemed to be so miserable and useless.*

Різниця між сполучником і єднальним словом полягає у тому, що сполучник (*that, if, whether, because, the way, as, as if, as though, lest, either... or, whether... or*: **Because** she is silent does not mean she is not talkative; Mother's only fear was **lest** children should fall ill; Time will show **whether** I am right or not) служить лише формальним елементом, що з'єднує головне і підрядне речення у своєму складі, тоді як єднальне слово не тільки з'єднує підрядне речення з головним, але також і входить до складу підрядного речення в якості одного з його членів.

У свою чергу єднальні слова класифікуються на: 1) сполучні слова (сполучні займенники (*who, whoever, what, whatever, which*: **Whoever** came in next would be delightful to have it; The problem was **who** would stay in the shop; The tutor wanted to know **who** played truant on Monday) і сполучні прислівники (*where, wherever, when, whenever, how, why*: **What** she loved best in the world was swimming; This was **why** they missed the train to Paris; Puzzled as to **how** it became known to the audience, Peter kept silent)); 2) відносні слова (відносні займенники (*who, whose, which, that, as*: All **that** could be done had already been done; She could only felt admiration to a man **who** had changed her destiny) і відносні прислівники (*where, when, how, why*: They spoke no more all the way back to the suite **where** Carol and her family lived; He departure to Dresden **where** he stayed for a fortnight)) [3, с. 80–85].

Отже, з'ясовано, що в англійській мові є два типи зв'язку між компонентами складнопідрядного речення: безсполучниковий зв'язок і сполучниковий. Сполучниковий зв'язок у складнопідрядному реченні в англійській мові забезпечується за допомогою сполучників і єднальних слів (сполучних і відносних слів). Сполучники слугують лише формальним елементом, що з'єднують окремі складнопідрядні речення, тоді як єднальні слова слугують не лише сполучною ланкою, але й виконують певну синтаксичну функцію у підрядному реченні, які вони вводять.

ЛІТЕРАТУРА

1. Языкознание. Большой энциклопедический словарь / гл. ред. В.Н. Ярцева. 2-изд. М: Большая Российская энциклопедия, 2000. 688 с.
2. Вихованець І. Р. Граматика української мови. Синтаксис: К., Либідь, 1993. 368 с.
3. Котнюк Л. Г., Войналович Л. П., Коротун Н. Г. Граматика англійської мови: Синтаксис: Методичний посібник з практичної граматики англійської мови для студентів Навчально-наукового інституту іноземної філології. Житомир: Вид-во ЖДУ імені Івана Франка, 2012. 141 с.